

گفت و گو با راسل کرو به بهانه کم کاری اش در سینما

غرق شده در زندگی شخصی

گزارش

رودیکر استورم
ترجمه: آرش واحدی

آخرین باری که راسل کرو در یک اثر بزرگ سینمایی ظاهر شد به سال ۲۰۱۴ و فیلم «سوح» دارن آرنوفسکی بازمی‌گردد. بعد از اکران این فیلم، تقریباً هیچگاه ما کرو را در نقش اصلی اثری بزرگ یا جایزه بگیر چون «گلادیا تور» یا «ذهن زیبا» ندیده‌ایم. آخرین تلاش‌های کرو به حضور در نقشی کوتاه در «مومیایی» بازمی‌گردد، جایی که با نام کرو برای اولین بار همبازی شد و با شکست تجاری و هنری فیلم به خوبی این نکته را ثابت کرد که گویی ستارگان دیروز سینما دیگر وارد دوران خاموشی خود شده‌اند. راسل کرو امسال فیلم دیگری در نوبت اکران ندارد و مانند سال قبل، یک سال سینمایی کم کار را پشت سر می‌گذارد. البته این در حالی است که کرو در حال حاضر نقش آفرینی در فیلم «پسر پاک شده» اثر جوئل اگر تون را به اتمام رسانده و در این فیلم با هم‌وطنش نیکول کیدمن همبازی شده است و علاقه‌مندان به این تیم استرالیایی می‌توانند در سال آینده شاهد به تصویر کشیده شدن درام زندگینامه‌ای که از کتاب جرارد کانلی اقتباس شده است، باشند. در هر صورت در این اثر نیز راسل کرو در نقش مکمل ایفای نقش خواهد کرد و همین کم کاری برنده جایزه اسکار باعث شکل گرفتن مصاحبه‌ای که پیش‌رو دارید، شده است. در این گفت‌وگو کرو به صورت مستقیم اتفاقات جاری در زندگی شخصی اش را مهم‌تر از هر چیز دیگر جلوه می‌دهد و ما را با دلایل اصلی قرار گرفتن در شرایط کنونی اش آشنا می‌کند. دلایلی که بی‌شک برای وی چیزی نیست جز غرق شدن در زندگی شخصی و دور شدن از دنیای حرفه بازیگری.

آقای کرو، بدترین عادت شما در زندگی

شخصی‌تان چیست؟

سیگار کشیدن با اختلاف بسیار زیاد، بدترین عادت من است. این مسئله به اندازه‌ای برای من جدی شده است که فکر می‌کنم به دکتر مراجعه کنم یا خیر!

تا به حال سعی کرده‌اید سیگار کشیدن را ترک کنید؟

بله چند باری ترک کرده‌ام و بعد از مدتی باز شروع کرده‌ام. من طرفدار یا مخالف جنجالی سیگار کشیدن نیستم و برای کسی نسخه نمی‌پیچم و به اصطلاح شعار نمی‌دهم، فقط چوب اشتباهی که در نوجوانی انجام داده‌ام را می‌خورم و همچنان به سیگار کشیدن اعتیاد دارم.

حالا که صحبت را به این سمت و سو بردید، باید از شما پرسیم که آیا زمانی که بچه‌های خودتان اشتباهی مرتکب می‌شوند، با آن‌ها برخورد می‌کنید یا اجازه می‌دهید مسیر خود را ادامه دهند و تجربه انجام دادن یک اشتباه را از سر بگذرانند؟

خب مشخصاً این اشتباه است که دوران نوجوانی بچه‌های امروز را با دوران خودمان مقایسه کنیم. یک جوان بیست ساله امروزی تفاوت‌های زیادی با یک جوان بیست ساله دوران من دارد. تکنولوژی و کامپیوتر دسترسی به اطلاعات را برای آن‌ها بسیار ساده‌تر کرده است و آن‌ها می‌توانند در کمتر از چند دقیقه اطلاعات دقیقی در مورد کاری که قصد دارند انجام دهند، به دست آورند. گرچه این دلیل مناسبی برای انتخاب شیوه تربیت کودکان نیست و به نظر من باید اجازه اکتشاف و تجربه کردن را به آن‌ها بدهیم، زیرا آن‌ها به دلیل حضور کامپیوتر و دنیای مجازی بسیار آگاه‌تر از نوجوانان دوران ما هستند.

فکر نمی‌کنید این آگاهی باعث شده است آن‌ها زودتر بزرگ شوند؟ زود بزرگ شدن هم به خودی خود نکته جالبی نیست.



هستید

و سعی دارید او را

صحیح تربیت کنید

باید متوجه باشید که حساس بودن و تحت تاثیر قرار گرفتن نیز چیز چندان جالبی نیست. منظورم این است که مجبور نیستید هر فیلم خوب یا بدی را الگو قرار دهید یا فرزندان خود را به دیدن یا ندیدن آن تشویق کنید، در هر صورت آنچه که مشاهده می‌کنید یک فیلم است.

در حقیقت شما معیارهای اخلاقی و تربیت خاصی برای فرزندان‌تان دارید، آیا والدین شما نیز، این معیارها را در مورد شما به کار برده‌اند؟

بله، طبیعتاً همین‌گونه است. آن‌ها نیز معیارهایی بسیار ساده و حقیقی داشتند.

یک مثال بزنید.

آن‌ها جزو افرادی نبودند که دیگران را قضاوت کنند. همواره مرا راحت می‌گذاشتند تا با افراد مختلف ارتباط برقرار کنم و خودم متوجه مناسبات مختلف بشوم. آن‌ها سعی می‌کردند به جای امر و نهی کردن، مرا در موقعیت‌های مختلف قرار دهند تا با تصمیم‌گیری‌های درست یا غلط نتیجه کارهایم را ببینم. در حقیقت این شیوه تربیتی آن‌ها باعث تبدیل شدن من به شخصیتی که اکنون در مقابل دارید، شده است. زمانی که خودم صاحب فرزند شدم سعی کردم راه آن‌ها را ادامه دهم و تازه متوجه شدم با کار بسیار سختی

کاملاً درست است. من هم عصر تکنولوژی را به‌عنوان نکته‌ای کاملاً مثبت ارزیابی نکردم. این نوع زندگی هم مشکلات زیادی به بار می‌آورد. بچه‌ها در کامپیوترها غرق می‌شوند و این طبیعی است چون یک بازی کامپیوتری جذابیت‌های بسیار بیشتری نسبت به مطالعه تاریخ برای آن‌ها دارد. تربیت فرزند در این عصر هم پیچیدگی‌های زیادی دارد که باید با آن مواجه شویم.

در مورد سینما چطور، آیا خشونت یا آموزش‌های نادرست موجود در فیلم‌ها نیز جزو نکاتی است که شما سعی می‌کنید فرزندان خود را از آن‌ها دور نگاه دارید؟

اتفاقاً ما که در دنیای سینما فعالیت می‌کنیم، بهتر می‌دانیم که هر چیزی به تصویر کشیده شود لزوماً آموزنده و کاربردی نیست. برای مثال فیلم «تاق» که به نظرم شاهکار بود برای من در حد یک فیلم می‌ماند و دلیل نمی‌شود به روی طریقه آموزش فرزندم تاثیر بگذارد. ما باید متوجه این واقعیت باشیم که آثار تلخ و سیاه حتماً آثاری آموزنده نیستند و می‌توانند تنها برای سرگرم شدن، تولید شده باشند. زمانی که صاحب فرزند



روبه‌رو هستیم. من نمی‌توانم به راحتی در برابر اشتباهات احتمالی فرزندانم بی تفاوت باشم و حتماً باید به آن‌ها تذکر دهم. این تذکرها با ورود بچه‌ها به دوران نوجوانی شکلی جدی‌تر به خود می‌گیرد. زمانی که آن‌ها قصد دارند وارد یک رابطه عاطفی جدی شوند و شما دقیقاً نمی‌توانید با الگوها و تفکرات خودتان آن‌ها را قضاوت کنید. از طرفی نمی‌توانید منتظر اشتباه کردن آن‌ها شوید و اجازه دهید سرشان به سنگ بخورد. شما باید مانند آن‌ها فکر کنید و با تجربه خود، سعی در راهنمایی‌شان داشته باشید.

در هر صورت شخصی باید راه درست را در مواقعی به نسل جدید نشان دهد، چه شخصی بهتر از پدر و مادرا!

من جزو افرادی هستم که همواره بسیاری از افسراد به خاطر رک بودنم با من مشکل دارند. در نقاطی که حس کنم فرزندانم راه بسیار نامناسب را انتخاب کرده‌اند، اولین فردی هستم که پیش قدم شده و این موضوع را تذکر می‌دهم.

این روزها رسانه‌ها (سینما، تلویزیون و دنیای مجازی) در زندگی شخصی شما به چه اندازه تاثیرگذار است؟ در تربیت فرزندان‌تان چطور؟ در این سال‌ها که کم‌کار هستید از این رسانه‌ها بیشتر استفاده می‌کنید؟

بله، البته عادت نکردن به دنیای مجازی و ابزارهای تکنولوژی کار بسیار سختی است. نمی‌توان آن‌ها را به دلیل این که چرا اسم شخص یا اسم یک پدیده را در گوگل جست‌وجو می‌کنند، محکوم کرد. این اتفاق بسیار مهم و خوبی به نظر می‌رسد و وجوه مثبت بسیار زیادی دارد. حتی خود من هم با شنیدن عبارتی ناآشنا بلافاصله شروع به گوگل کردن آن می‌کنم. این در حالی است که گاهی سعی می‌کنم با برقراری مکالمه، فرزندانم را از جست‌وجوی‌های مجازی دور نگاه دارم، گفت‌وگویی که جذاب‌تر از مطالب اینترنتی و شبکه‌های اجتماعی باشد.

در حقیقت شما این سال‌ها سعی کرده‌اید بیشتر یک پدر باشید تا یک ستاره سینما که فرزندان‌ش هم‌اکنون تحسین می‌کنند؟

واقعیت این است که فرزندانم به هیچ عنوان مرا تحسین نمی‌کنند، زیرا در این سال‌ها سعی کرده‌ام واقعی باشم تا مجازی. آن‌ها می‌توانند هنگام فیلمبرداری‌ها و شرکت در مراسم افتتاحیه‌ها و جشن‌ها، مرا از طریق دنیای مجازی دنبال کنند. من اجازه رخ دادن چنین اتفاقی را ندادم، دوست نداشتم با پدری در دنیای مجازی آشنا شده و با سپاه‌ای از وی بزرگ شوند، دوست داشتم واقعی باشم؛ هر چقدر بد اخلاق، بد دهن یا عجیب، واقعی بودن و حضور داشتن کنار آن‌ها برایم اهمیت زیادی داشت. من معیارهای رفتاری مشخصی برای خود دارم و دوست داشتم فرزندانم با این معیارها آشنا شوند زیرا در غیر این صورت آن‌ها با یک غول مجازی بزرگ مواجه بودند که باید خبرهای مربوط به وی را از طریق دنیای مجازی و رسانه‌ها دنبال می‌کردند. با غولی که هیچ شباهتی به خود من نداشت و ماحصل دیدگاه رسانه‌ها به زندگی بازیگری من بود، زیرا ما بازیگرها باید این را بدانیم که هر چه باشد، هر کاری که بکنیم، هر چقدر تلاش کنیم، مقابل دوربین‌ها خود حقیقی‌مان نیستیم.

منبع: تاکز